

gen, har udtalt: »Det er et problem, som jeg som advokat arbejder med hver dag. Spørgsmålet er jo, om gerningsmanden burde have set, at kvinden ikke ville være med. Man kan også spørge sig selv, hvor dum han har lov at være.«⁷⁾ Imod forslaget har politiadvokat Michael Jørgensen udtalt sig. Han henviser til, at straffen for uagtsomt manddrab normalt ligger på et par tusinde kroner i bøde, og at straffen for voldtægt næppe vil kunne blive højere. »Det vil være et forkert signal til voldtægtsmanden, at han kan slippe med en bøde«, siger politiadvokaten.⁸⁾

Anderledes har professor, lic. jur. Vagn Greve ved flere lejligheder peget på muligheden for at straffe for uagtsom voldtægt. Greve påpeger bl.a., at langt de fleste overtrædelser af dansk lovgivning sker ved uagtsomhed. Af de 250.000 personer, der årligt straffes her i landet, bliver højst en tiendedel straffet for lovovertrædelser, der ikke også kan straffes, når de forekommer som uagtsomme krænkelser. Men der er ifølge Greve vel langt mindre end en hundrededel af disse, der er forsætsdelikter, det vil sige, at gerningsmanden har kendskab til, at der sker en lovovertrædelse. I særlovgivningen er det nemlig kun ganske få forbrydelser, der kræver forsæt.⁹⁾

Som eksempler på sager, hvor nævningene ifølge Greve må formodes at have antaget samtykke hos kvinden eller tro derpå hos manden og derfor frifandt tiltalte, kan nævnes:¹⁰⁾

Østre Landsrets dom den 9. december 1976

Frifundet i voldtægtssag som følge af uagtsomhed

T og A (begge berusede mænd) bankede kl. 02.00 på hos K, som de ikke kendte, for at låne telefonen og ringe efter en taxi. De blev budt ind, snakkede ½ time med K og fik på opfordring af hende en øl. T kastede K om på gulvet, havde samleje med hende flere gange. Herunder slog og bed han hende samt ridsede hende på hals, kind, bryst og skuldre med et ituslået glas. Endvidere stak han en ølflaskehals op i K's kønsdele. T erkendte det faktiske forløb, men hævdede, at det hele var foretaget på K's initiativ. A sov det meste af tiden, men havde hørt K råbe om hjælp 2-3 gange. På et tidspunkt blev han bange for, at T ville gå amok, og løb efter hjælp.

Frifundet i voldtægtssag som følge af uagtsomhed.

Vestre Landsrets dom den 30. marts 1979

T blev dømt for frihedsberøvelse ved trods K's modstand at have trukket hende ind i en bil og kørt hende til et hus, hvor hun blev holdt tilbage. En mand (M) blev samtidig tvunget med, blandt andet ved et

kraftigt knytnæveslag i ansigtet. I huset blev der fremvis pistol og salonriffel. K sad stille, mens de andre (M, T og T 2) så på våbnene. På et tidspunkt, hvor de andre tre var ude, forsøgte K at komme ud gennem toiletvinduet. T sagde, at hun skulle lukke vinduet og låse døren op, og det gjorde hun. Efter en tid forlod M huset. K sad samme sted, til T sagde, at hun skulle gå ovenpå, hvilket hun gjorde. De havde samleje. Ifølge T var det frivilligt. Ifølge K var hun bange og afslog derfor ikke. (Nævningerne anså det for bevist, at der havde været så meget tvang i situationen, at T blev dømt for frihedsberøvelse, men ikke for voldtægt).

Frifundet, selv om der objektivt set var tale om voldtægt

Østre Landsrets ankedom den 28. juni 1982¹¹⁾

T havde taget en 16-årig pige med ud at køre i sin varevogn. Der var modstridende forklaringer om, hvordan denne del af hændelsesforløbet foregik. T forklarede, at pigen havde ønsket at blive kørt hjem. Hun forklarede, at T tog hendes cykel og satte den i vognen, og at hun i denne situation følte sig presset til at tage imod tilbudet om at blive kørt hjem. På vejen redegjorde T for sine seksuelle problemer og behov. Da pigen lod ham tale om dette, opfattede T situationen således, at hun var indstillet på, at samværet udvikle sig i den retning. Pigen var angst for, at T ville blive voldelig, hvis hun ikke lod ham snakke. På et tidspunkt standsede T bilen og gav pigen besked på at gå ind i bilens varerum. Her foregik der samleje, anden kønslig omgængelse end samleje m.m. Forud for hver af sine seksuelle handlinger spurgte T pigen, om hun var bange eller indforstået. Pigen forklarede, at hun simpelt hen var gået i baglås og tænkte på faren ved at skribe op. Både byretten og landsretten lagde pigens forklaring til grund, således at der objektivt set var tale om voldtægt.

Byretten lagde til grund, at T havde haft det nødvendige forsæt. Det fremhæves især, at T kun havde haft anledning til at stille de ovennævnte spørgsmål, hvis han nærede tvivl om pigens accept af samlejet.

Landsretten frifandt derimod. Den »finder ikke med den sikkerhed, der er nødvendig for domfældelse, at kunne tilsidesætte tiltaltes forklaring, hvorefter han opfattede pigens holdning som accept af samleje eller andet kønsligt forhold med ham«.

Dommen blev kraftigt debatteret. Der er bestemt ingen grund til at tro, at dommen er forkert ud fra gældende ret, skriver Vagn Greve. »Men er denne retstilstand rimelig? Skal en fed, ældre mand, der klokken 18 giver en fuldstændig fremmed 16-årig pige et lift i